

Mijn dierb're Heer!

Wanneer 'k te moe ben om U iets te vragen,
En 't lijden haast te veel is om te dragen,
Kan 'k toch U zien, en zal dan niet versagen.
Mijn dierb're Heer!

Zoals een moeder spitst haar beide oren,
Om 't zwak geluid van 't lijdend kind te horen,
zo buigt U Zich tot wie U heeft verkoren.
Mijn dierb're Heer!

Als zorgen mijn vermoeide hart vervullen,
in bange nacht mijn ziel in duister hullen,
wilt U d' onuitgesproken zucht vervullen.
Mijn dierb're Heer!

En mocht de dood mijn lichaam willen kluist'ren,
zo zal ik voor het laatst op aard' nog fluist'ren
de schoonste Naam, die eng'len blij beluist'ren:
Jezus, mijn Heer!

Ja, daar, aan d' overzij, waar zonde en zorgen
zijn weggevaagd en 'k veilig ben, geborgen,
zal 'k juichen altijd door, in d' eeuw'ge morgen:
mijn dierb're Heer!